

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Origenes

Rothomagi, 1668

Ek Tōn Örigenus Eis Tēn Pros Pōmaius ... Ex Origenis Commentariis In
Epistolam Ad Romanos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

λόγοι λέγοντες. ο θεός πάλαι αἰεὶ μὴ μὴ πα...

A Quod si fraudulenti in me apertum est: & quae...

* x. αὐτὴν... * x. αὐτὴν... * x. αὐτὴν...

E K T H N

E X

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΟΡΙΓΕΝΙΣ

EIS THN PROS ROMAIOTIS

COMMENTARIIS

ἑπιστολῶν

IN EPISTOLAM AD ROMANOS.

Ex tō a πρώτῳ τῷ εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους...

Ex libro primo commentariorum in Epistolam...

Eodem interprete.

Τρίτον ἐστὶν ἰδὲν πὸ ἀφορισμὸς εἰς...

TERTIO loco examinandum est illud: Segregatus in Evangelium Dei: Rom. 1. 1.

* x. αὐτὴν... * x. αὐτὴν...

* x. αὐτὴν...

catores, à ventre matris aberrarunt, & falsa locuti sunt? certum enim eos simulac nati sunt, veram & plenam vocem, falium quid proferentes, non emisisse. Si vero ea respiciamus, quæ de præfinitione, in hac quam explicamus Epistola dicuntur, poterimus, destructis ijs quæ simpliciores in eius sententiam pertrahunt, qui divinam doctrinam injustitiæ accusat, de eo respondere, qui ab utero matris destinatur, quique servum Iesu Christi vocatum Apostolum Paulum in Evangelium Dei segregat. Verba hæc sunt: Scimus quod *amantibus Deum omnia cooperantur in bonum, ijs qui secundum propositum ipsius vocati sunt: quia quos prænovit, eos prædestinavit conformes imagini Filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem prædestinavit, hos & vocavit: quos vocavit, hos & iustificavit: quos vero iustificavit, hos & glorificavit.* Dictorum seriem attendamus. Iustificat Deus quos prius vocavit: non autem iustificavit, quos non vocavit: vocat autem ante vocationem prædestinatos, quos non vocasset nisi prædestinasset: neque ipsi iustificationis & vocationis principium est prædestinatio. Si enim hæc, principium esset eorum quæ sequuntur, haud dubie vincerent, qui absurdam naturæ rationem comminiscuntur: sed ante prædestinationem prænotio est: Quos enim, inquit, prænovit, hos & prædestinavit conformes imagini Filij sui. Deus igitur qui futurorum seriem prospexit, & libertatis nostræ propensionem cognovit, & aliquorum ad pietatem impetum affectumque post hanc propensionem; quodque ij se totos virtuti daturi sint, ipsos prænovit: cognoscens quidem præsentia, præsciens vero futura, & quos ita prænovit, futuros conformes imaginis Filij sui, prædestinavit. Est igitur Dei Filius, imago Dei invisibilis, & hujus imago, ea quæ Filij Dei imago dicitur, quam arbitramur eam quam Dei Filius assumpsit humanam animam, per virtutem imaginis Dei imaginem factam. Huius vero, quam imaginis Filij Dei imaginem esse putamus, conformes fieri prædestinavit Deus, quos per suam de ipsis prænotionem, prædestinavit. Non est igitur existimanda futurorum causa esse prænotio: sed quia futurum erat secundum proprios impetus & affectus faciētis, propterea prænovit, qui novit omnia ante ortum eorum; aliquos prænovit & prædestinavit imaginis Filij sui fore conformes, alios

ἀμύτας, ἀπὸ γαστρὸς ἐπαγαγῆσαν π καὶ ἰ-
 ἀλλοτρού ψυδὴ; ἡ γὰρ δὴ δέξασιν ὅτι
 ἄμα τῷ ἡμιθέῳ, ἑναρθεῖν φωνῶν
 κερκῆν ψυδὴ πνα πρεσβυτέρων. ἀλλ'
 εἰ πρεσβυτέρων τοῖς πρεσβυτέροις τῷ πρεσο-
 εισμῶ ἐν τῇ ἐξελικτικῇ ἐπιστολῇ λεγο-
 μένοις, διωσόμεθα τὰ πρεσβυτέρων τῶν ἀ-
 πλοτέρων πρεσ * ἀπὸ γαστρὸς τῶ ἀδικίῳ κα- *
 πηροῦντος καὶ τῶ θεῷ ἀδελφῶς κερκῆντος, *
 ἀπολογησάσθαι πρὸς τὸν κύριον κηλίας μὴ εἶναι ἀ-
 φορῆτον, ἡ εἰς ἀναθήκην θεῷ ἀφορῆτον
 ὅτι δοδοῖν ἰσὺν χριστοῦ, κηλὴν ἀπιστοῦν παύ-
 λον. ἢ τὰ ὅτι ἡ γὰρ τὰ ῥητὰ οὐδὲν ὅτι τῶν ἀ-
 γαπῶσι ὅτι θεῶν πᾶντα σιμωροῖ εἰς ἀγαθὴν
 πῆς καὶ πρεσβυτέρων κηλίας ἔστιν, ὅτι εἰς πρεσβυ-
 κῆ πρεσβυτέρων συμμορφῶς τῆς εἰκόνος τῆ ἡδ
 αὐτῶ, εἰς ὅ εἶναι αὐτὸν πρεσβυτέρων ἐν πολλοῖς
 ἀδελφοῖς. ἢ εἰς πρεσβυτέρων, τῶν καὶ ἐκ ἀ-
 λιστῶ. ἢ εἰς ἐκ ἀλιστα, πῆς καὶ ἐδικῆς.
 ἢ εἰς ἐδικῆς, τῶν καὶ ἐδικῆς. πρεσβυ-
 μέν ὅτι τῇ τῆς τῆς λεγομένων. δικαιοὶ δὲ ὁ
 θεὸς, καλέσας πρεσβυτέρων, ὅτι καὶ δικαιοῦς
 ἢ καὶ ἐκ ἀλιστα. καὶ ὅτι πρὸς τὴν κηλίας πρεσο-
 εἰσας, ὅτι καὶ καλέσας, ἢ καὶ πρεσβυτέρων. καὶ
 ἔστιν * αὐτῶ πρὸς τῆς κηλίας καὶ τῆς δικαιοῦς *
 σῶς ἢ καὶ πρεσβυτέρων. ἢ τῶν γὰρ εἰ καὶ ἢ πρὸ-
 κῆ τῆς εἰκῆς, καὶ ἐν πηλαῖατα ἐκέρταται οἱ
 πρὸς ἀγαθῶν τῶν πρὸς φύσῶς * ἀπό τῶν λεγοῦν *
 ἀγαπῶν δὲ ἔστι τῶ πρεσβυτέρων ἢ πρεσβυτέρων *
 ἢ καὶ πρεσβυτέρων, φησὶ, καὶ πρεσβυτέρων συμμορ-
 φῶς τῆς εἰκόνος τῆ ἡδ αὐτῶ. * πρεσβυτέρων *
 ὅτι ὁ θεὸς ἐκ εἰκῆς τῆς εἰκῆς τῆς ἡδ αὐτῶ, καὶ κηλίας
 σῶς ἢ πρὸς τῆς εἰκῆς τῆς εἰκῆς τῆς ἡδ αὐτῶ, ἢ ὡς
 ἔλοι ἐκ τῶν ἐκ τῶν πρὸς καὶ πρὸς τῶν πρὸς
 πρεσβυτέρων αὐτῶ. γινώσκων μὲν τὰ ἐκ τῶν αὐτῶ,
 πρεσβυτέρων δὲ τὰ μὲν ὄντα. ἢ εἰς ἢ πρὸς πρεσο-
 εἰσας, * πρεσβυτέρων συμμορφῶς ἐσομένων τῆς εἰ-
 κόνος τῆ ἡδ αὐτῶ. ἔστιν αὐτῶ * ὁ ἡδ τῶ θεῷ, *
 εἰκῶν τῶν πρὸς τῶν πρὸς ἀγαθῶν, ἢ τῶν πρὸς
 εἰκῶν, ἢ λεγομένων εἰκῶν ἢ ἡδ ὅτι εἰς. ἢ πρὸς
 να * νομίζῶ ἔστι, ἢ αὐτῶ πρὸς τῶν ἡδ ὅτι ἡδ *
 θεῷ ἀποστολῶν. ἢ πρὸς τῶν πρὸς τῶν πρὸς
 πρὸς τῆς εἰκόνος τῆ θεῷ εἰκῶν. τῶν πρὸς τῶν
 οἰόμεθα εἰκῶν εἰκῶν ἔστι ἢ ἡδ ὅτι εἰς, συμμορ-
 φῶς πρεσβυτέρων γινώσκων ὁ θεὸς, ἢ πρὸς τῶν πρὸς
 αὐτῶν πρεσβυτέρων πρεσβυτέρων. ἢ νομίζῶ τῶν
 κηλίας τῶν εἰκῶν τῶν πρὸς πρεσβυτέρων ἔστι. ἀλλ' ἔστι
 ἢ πρὸς τῶν πρὸς πρεσβυτέρων. εἰδῶς τὰ πᾶντα κατὰ ἡρεσίας
 αὐτῶ, τῶν καὶ πρὸς πρεσβυτέρων καὶ πρεσβυτέρων συμμορφῶς ἐσομένων τῆς εἰκόνος τῆ ἡδ αὐτῶ * ἀλλῶς ὅτι

Rom. 7. 18, 19

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

Math. 25. 21. 23.

Math. 25. 27.

Math. 25. 34. 35.

Math. 25. 41. 42.

1. Cor. 9. 27.

1. Cor. 9. 16.

2. Cor. 11. 23. et seq.

suat. Fieri ergo poterat, ut aliquibus occurrentibus impedimentis non hoc sed illud faceret, qui liber creatus est. Haec igitur & similia si dicantur, id quoque servatur: Bene habet, serve bone & fidelis, super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium Domini tui: tum & laus omnis, quae bonis tribuitur: ac demum ostenditur jure dici: Serve nequam & ignave, oportebat te committere pecuniam meam trepiziae. Sic etiam stabunt, quae iuste dicuntur ijs, qui ad dextram adfuerunt: B. Venite ad me, benedicti patris mei, possidete preparatum vobis regnum & constitutionem mundi, quia esurivi, & dedisti mihi quod ederem, & quae sequuntur. Ijs autem qui ad sinistram: Descendite a me, execrables, in ignem aeternum, preparatum Diabolo & Angelis eius: quia esurivi, & non dedisti mihi quod ederem, & cetera. Atque adeo si illud: Destinatus in Evangelium Dei: &: Qui destinavit me ab utero matris meae, necessitatem aliquam continerent, an recte diceret Paulus: Suggillo corpus meum, & in servitum redigo, & cum alijs predicavero, ipse reprobus fiam: & illud: Va mihi, nisi Evangelium enunciam. His enim aperte declarat, nisi suggillaret corpus suum & in servitum redigeret, posse se, postquam alijs predicasset, reprobum fieri, & ipsi esse va, nisi Evangelium enunciasset. An non igitur Deus eum destinavit ex utero matris, & segregavit in Evangelium Dei, causam videns iusta segregationis, quod castigaturus esset corpus suum & in servitum redacturus, veritus ne postquam alijs predicasset ipse reprobus fieret; quodque sciens sibi fore va, nisi Evangelium predicasset, metuens ne sibi apud Deum va esset, non siluit, sed Evangelium predicavit? Atque haec videbat qui eum destinavit in Evangelium suum, fore eum in arumnis abundantius, in carceribus supra modum, in plagis plus justo, in mortibus frequenter, a Iudaeis quinquies quadragies una minus acciperetur, ter virgis caesum iri, semel lapidatum iri, & alia eiusmodi perpetuum: glorians in angustijs, & sciens tribulationem patientiam efficere, & sustinens quae futura Deus praeoverat, destinatus ex utero matris, & segregabatur in Evangelium Dei: dignus autem erat qui segregaretur in Evangelium Dei, non propter excellentem aliquam naturam, & quae ita esset comparata, ut eos qui tales non sunt,

σφόντων, μή τίδε, ἀλλὰ τίς ἐπιεργάσαι ἐν δημίωρηθέντων αὐτέξιστον ἐστίν· τήτων εὐω καὶ τοῦτων αὐτὸ λεπτιστόμωον, σάξεται καὶ τί. ὁ δὲ δόδλε ἀγαθὸ καὶ πιστὸ, ἐπὶ ὀλίγα ἐς πιστὸς, ἐπὶ πολλὰν σε κατὰστων. εἰσὶν δὲ εἰς ἧ γαρεὰν τὴ κρείστων, καὶ πᾶς ἔπαμος. σάξεται ὁ καὶ ὁ βύλορον τὸ πονηρὸ δὲ δὲ καὶ ἐκπρὶ, ἐδὴ σὲ βόθρη τὸ δρογυρὸ καὶ ἐς τράπιδω. ὅπου ὁ σαθροῦ μόνως τὰ διεικίως λέγεται ἀποστὰς μὴ τὴς ἐκ δεξιῶν. δὲ δὲ τὴς μὲ οἱ βύλορηθροὶ τὴ πᾶξὲς μὲ, κληρονομήσασα πᾶς ἴστομασμί- νω ὑμῖν βασιλείω ἀπὸ κατὰβολὸς καστων· ὅπ ἐπίνασα, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγητὸν, ἐπὶ τὰ ἕξτε· τὸ δὲ τὴς δὲ βίωσιμων· πορβέαδε ἀπὸ ἐμὲ οἱ κληρονομοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιου τὸ ἵστομασμίτων τὰ ἀποβόλα καὶ τὴς ἀφ᾽ ἑαυτὸν. ὅπ ἐπίνατων, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγητὸν, καὶ τὰ ἕξτε· ἀλλὰ ἔ ἐπὶ τὸ ἀφορεσιμὸς εἰς διαβόλιον θεῦ, ἐπὶ τὸ ὁ ἀφορεσίας μὲ ἐκ κη- λίας μητέρας μὲ, ἀπὸ ἀκην πᾶς ἀφ᾽ ἑαυτὸν, πᾶς αὐτὸ βύλορας ἔφασκε τὸ ἀποπᾶστω μὲ καὶ δυναλαγαθὸ τὸ σῶμα, μήπως ἄλλοις κληρύξας ἐώπτε ἀδύκμως ἡρῶμα, ἐπὶ τὸ· αἰ γὰρ μὲ ὅπ ἐπὶ αὐ μὴ διαβόλιωμα. σαφὸς γὰρ ἐκ τήτων πρῆστον, ὅπ εἰ μὴ ἀποπᾶστω αὐτὸ τὸ σῶμα ἐ ἐδωκαγαθὸ, οἷον τὴ αὐτὸν ἄλλοις κληρύξας ἀδύκμως ἡρῶμα, ἐπὶ ὅπ δυνάτων εὐω ἀπὸ ἡρῶμα, εἰ μὴ διηγήλιζέτο· μήποτε εὐω σὺ πῦπις ἀφορεσιμὸν αὐτὸν ὁ θεός ἐκ κηλίας μη- τῆς, ἐπὶ ἀφορεσιμὸν αὐτὸν εἰς διαβόλιον θεῦ σὺ τὰ ἐωρεκένω πᾶς ἀπὸ τῶ διεικίως ἀφορε- σμῶ, ὅπ ἀποπᾶστω τὸ σῶμα ἐ δυναλαγαθὸ- σή, βύλοκίμωος μήπως ἄλλοις κληρύξας αὐτὸς ἀδύκμως ἡρῶμα, ἐπὶ ὅπ εἰδὼς αὐτὰ καὶ ἕσασθ, ἐὰν μὴ διαβόλιωσθαι, φέω τὰς τὴς τὸν πῶος τὸ μὴ ἡρῶμα· ἐπὶ τὰς καὶ, ἐκ ἐσώπα, ἀλλ' ἐπὶ ἡρῶμα; καὶ τῶτα ὁ ἐώμα ὁ ἀφορεσιμὸν αὐτὸν εἰς τὸ ἕσασθ διαβόλιον ὅπ ἐ κῆποις ἐστω ἐπὶ ἀποπᾶστω, ἐπὶ φυλακῆς ἀποπᾶσθόντων, ἐπὶ ταῖστας πινάκας, ἀπὸ ἰσδαίων πινάκας παταρχῶντα σῶμα μείω λήστω, πείς βὼδοθήστω, ἀπ᾽ ἐ λη- τῶστω, καὶ πᾶδε πᾶς πᾶστω, κληρύκμωος ἐπὶ ὁ θλίψτω, καὶ εἰδὼς ὅπ ὁ θλίψτω ἀποπᾶστω κα- περγάζτω, ἔ ἀποπᾶσθων ἀφορεσιμὸς ἐσώμα ἐσώμα, ἔ ἀφορεσιμὸς ἐκ κηλίας μητέρας, καὶ ἀφορεσιμὸν εἰς διαβόλιον θεῦ· ἀπὸ τῶτα ὁ εὐω ἀπὸ αὐτὸν ἀφορεσιμὸν εἰς διαβόλιον θεῦ, ἐπὶ ἀπὸ τῶ φῶον ἡρῶμα πὶ ὁξᾶρῶτον, καὶ ὅσων ἐπὶ τῇ κητασθῶν, ἀπὸ τῶ πᾶ μὴ τῶ-

1. Cor. 9. 27.
1. Cor. 9. 16.
2. Cor. 11. 23. et seq.
Math. 25. 41. 42.
Math. 25. 21. 23.

